

ВЪ РЖЦЕТЪ НА ДИВАЦИТЪ

Решихъ да проникна въ вжтрешността на неизследваната още земя на Южна Америка.

Приготвихъ дружината и потеглихме съ параходъ по една голѣма рѣка. Като стигнахме донѣкжде, стана невъзможно да се пжтува по-нагоре съ парахода, защото по рѣката имаше много скокове.

Всички слѣзохме. Оставихъ хората си на брѣга до едно село, а азъ съ единъ отъ най-вѣрнитѣ си хора потеглихъ нагоре съ лодка. Взехъ си само пушката и малко храна.

Плавахме цѣлъ день и цѣла нощъ срѣдъ гжстата и непроходима гора. Голѣмата умора ни принуди да излѣземъ на брѣга да си отпочинемъ.

Щомъ стѣпихъ на земята, сложихъ до мене оржието си и веднага заспахъ. До менъ легна и слугата ми, Жанъ.

Когато се събудихъ, останахъ силно изуменъ, защото не намѣрихъ пушката си. Жана сжщо нѣмаше. Успокоихъ се, като предположихъ, че той е отишълъ съ нея на ловъ.

За да му известя, че съмъ се събудилъ, взехъ да викамъ. Никакъвъ отговоръ не получихъ. Сега наново се обезпокоихъ и се затичахъ къмъ рѣката. И лодката бѣше изчезнала. Предположихъ, че Жанъ е избѣгалъ съ нея.

Останахъ въ най-безнадеждно положение и, като не знаяхъ какво да правя, легнахъ пакъ на земята. Като взе да се мръква, забелязахъ въ рѣката да плава стеблото на едно дърво. Приготвихъ се да се хвърля върху него, та да ме отнесе надолу, но видѣхъ насреща си голѣмъ крокодилъ, който бѣше извадилъ глава отъ водата. Уплашенъ, дръпнахъ се назадъ. Сега потеглихъ долу по брѣга презъ гжстата гора.

Неочаквано бѣхъ посрещнатъ отъ три много безобразни лица, които бѣха втреничили очи въ мене презъ гжститѣ листа на гората. Това бѣха трима маймунообразни диваци, които размахваха заплашително своитѣ голѣми тояги.